

தொல்காப்பியத்தேவர்

இயற்றிய

திருப்பா திரிப்புலியூர்க்

கலம்பகம்.

23420 (5452)

இஃத

இராமசந்திரமூர்த்தி,

ஸ்ரீமான்

தி. நா. நாச்சியப்ப செட்டியாரவர்களும்

ஸ்ரீமான்

தி. சோ. முருகப்ப செட்டியாரவர்களும்

செய்த பொருளுதவியால்

சென்னைப் பிரஸிடுவரஸிகாஸேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராசிய

உ. வே. சாமிநாதையாரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

ஓரண்டாம் பதிப்பு.

கரையுத்திவரு மாசினி

1919.

விலை அனா 4.]

[Copyright Registered.]

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகமென்பது, திருப்பாதிரிப் புலியூரென்னுங்கலத்திற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது தொல்காப்பியத்தேவரென்னும் பெரியோரால் இயற்றப்பெற்றது; இதிலுள்ள செய்யுட்டொகை ௧௦௩ (பாயிரம் ௩; நூல் ௧௦௦.) இந்தக் கலம், நடுநாட்டிலுள்ள தேவாரம்பெற்ற சிவஸ்தலங்களுள் ஒன்று; இதற்குரிய பதிகம் ௨ (திருஞா. பதி. ௧; திருநா. பதி. ௧.) வடமொழி தென்மொழியிரண்டிலும் இதற்குப் புராணங்களுள்ளன; இப்போது அச்சிடப்பெற்று வழங்கும் தமிழ்ப்புராணம், திருவாவடுதறையாதீனவித்வானும் சற்றேறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்கு முன்பிருந்தவருமாகிய இலக்கணம் ஸ்ரீ சிதம்பரநாதமுனிவராலியற்றப்பெற்றது. விசாரித்தபொழுது, இத்தலத்துத் திருக்கோயிற் கருப்பக்கிருகத்தின் மேல் புறச்சுவர்ச் சிலாசாஸனத்திலுள்ள, “தழைத்த திருப்பாதிரிப்புலியூர்” என்பது முதலிய இரண்டுசெய்யுட்களால், *கன்னி வனப்புராணம், புலியூர்நாடகமென்னும் இரண்டுநூல்கள் ஒரேபுலவரால் இயற்றப்பெற்று இத்தலத்திற்கு உரியனவாயிருந்தமை வெளியாகின்றதென்றும் சிலாசாஸனங்களில் ஸ்வாமி திருநாமம் கடைஞாழல் மஹாதேவரேன்றே வழங்கப்படுகின்றதென்றும் திருவனந்தபுரம் சிலாசாஸனப்பரிசோதனைத்தலைவராயிருந்த அன்பர் ஸ்ரீ து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள் M. ௩, சொன்னார்கள். அந்நூல்கள் இக்காலத்து பாண்டிள்ளனவோ? சிறிதும்விளங்கவில்லை; சிறிது.

கலம்பகமாவது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள தொண்ணூற்றறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; இதன் இலக்கணம் பன்னிருபாட்டியல் முதலியவற்றால் விளங்கும்.

இந்நூலாசிரியராகிய தொல்காப்பியத்தேவரென்பவர், சிலையமொன்றைக் கட்டுதற்காகச் செங்கல் அறுக்கச்

* இப்புராணமே இக்கலம்பகத்துள்ள சில வரலாறுகளுக்கு ஆதாரமாக இருத்தல்வேண்டும்.

சொன்னபொழுது, திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கோயில் விசாரணைக்காரர்கள்கோபங்கொண்டு இவரைநோக்கி, “நீர் இங்ஙனஞ்செய்வித்தல் முறையோ” என்றுகேட்டனர். உடனே இவர், “வேத மொழிவிசம்பு மேனி” (உ - ஆம் பாடல்) என்னும் ஒரு வெண்பாவைக்கூறி அதன்முகமாகத் தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தினர். அவர்கள், இவரது கருத்தை நன்குணர்ந்து ஆறுதலுற்று இவருடைய பக்திமிகுதியையும் சல்விவன்மைமுதலியவற்றையும் இவர்கிறந்த ப்ரபந்தவாக்கியாயிருத்தலையும் அறிந்து விம்மிதழுந்து இவரைநோக்கி, “தேவரீர் இவ்வெண்பாவை இடையே அமைத்துகதிருப்பாதிரிப்புலியூர்ச்சிவபெருமான்மீது கலம்பகமொன்றுபாடியருளுக” என்று வற்புறுத்தி வேண்டிக்கொள்ள, அங்ஙனமே தேவர் இந்நூலைப் பாடிமுடித்தனர். அப்பால் இது சிறந்த கவிஞர்களாற்பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுத்தமிழ்நாடெங்கும் பரவிவழங்கலாயிற்று. அக்காலத்தில், சிதம்பரத்துள்ள அடியார்குழாங்+ள், அங்கேதரிச்சனத்திற்குவந்த இரட்டையர்களை நோக்கி, “திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்குத் தொல்காப்பியத்தவர் இயற்றியதுபோல நீங்கள் இத்தலத்திற்கு ஒருகலம்பகமியற்றியருளவேண்டும்” என்று வேண்டினர். இரட்டையர்கள்,

* “தொல்காப்பியத்தேவர் சொன்ன தமிழ்ப் பாடலன்றி
நல்காத் திருச்செவிக்கு நாமுரைப்ப தேறுமோ
மல்காப் புனறதும்ப மாநிலத்திற் கண்பிசைந்து
பல்காற் பொருமினர்க்குப் பாற்கடலொன் றீந்தார்க்கே”

என்னும் செய்யுளைக்கூறி, “சிவபெருமான்மீது கலம்பகம் பாடிதற்கு யாம் வல்லேமல்லேம்” என்றார்கள். கேட்டவர்கள் அதனால் தடைப்படலின்றிப் பின்னும் வற்புறுத்த, அவர்கள் அப்பொழுதும் துணிவின்றி இக்கலம்பகச்சுவடியிற் கயிறு சார்த்திப் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது, “பாடிவார்பாடும்” (க¹) என்னும் இந்நூற்பாடல் அகப்பட்டது. அதனைக்

* இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர் சரிதையிலும் திருவாமாத்தூர்க் கலம்பக ஏட்டிப் பரதிகள்லும் காணப்படுகின்றது.

கண்ணுற்று அப்புவர்கள் அதன் பின்னிரண்டடியின் பொருளையறிந்து மனமுருகி, தம்மைப்பாடும்படி ஸ்ரீ ஆரந்த நடராஜரே கட்டளைமிட்டருளியதாக நினைந்து தில்லைக் கலம்பகத்தை இயற்றி முடித்தார்கள். இவ்வரலாறு தமிழ் நாவலர்சரிதையி விருந்து ஊகித்தறிந்து எழுதப்பெற்றது.

தில்லைக்கலம்பகம், தேய்வீகவுலா முதலியவற்றைப் பாடியருளியவர்களும் சிவபக்திச்செல்வம் வாய்ந்தவர்களும் “கலம்பகத்திற்கிரட்டையர்கள்” எனப்புகழப்பெற்றவர்களுமாகிய அப்பெரியோர்களே பாராட்டிப் புகழ்ந்தனரென்றால், இந்நூலாசிரியரின் மேன்மையும் இந்நூலின் பெருமையும் என்னுடைய சொல்லில் அடங்குவனவோ!

இரட்டையர்களுடைய காலத்திற்கு முற்பட்டவரென்று கெரிதலால், இந்நூலாசிரியர், அவர்களாற் பாடப் பெற்ற வரபதியாட்கோண்டானென்னும்பிரபுக்கும் அவன் விருப்பத்தின்படி பாரதம் பாடிய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூராவாருக்கும் அவர் காலத்தவர்களாகிய ஸ்ரீ அருணகிரியார் முதலிய பெரியோர்களுக்கும் முன்பிருந்தவராக எண்ணப்படுகிறார்.

திருவாமாதூர்த் கலம்பக முதலியவற்றில் இந்நூலின் கருத்துக்களைப்பரக்கக் காணலாம். கெடிலநதி இத்தலத்திற்குத் தெற்கே ஓடிக்கொண்டிருந்ததென்பதும், தில்லைமுவாயிரவர் போன்ற குழாத்தினராகிய முந்நாற்றயபது அந்தணர்கள் ஒரு நாளேக்கு ஒருவராகப் பூசித்து வந்தனரென்பதும் முதலிய பண்டை வரலாறுகள் இந்நூலால் அறியலாகும்.

மேற்கூறிய தமிழ்நாவலர்சரிதையால் இந்நூலுண்டென்பதை யறிந்து யான் பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருக்கையில் வளவனூர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ தேசிக்ஸகோபியர் னையவர்கள் இந்நூல் ஏட்டுப்பிரதிகள் இரண்டை அனுப்பினார்கள். முன்னர்ப் பழக்கமில்லாமலிருந்தும் தாமாகவே பிரதிகளை அனுப்பியுதவிய அவர்களுடைய தமிழ்ப்பாஷாபிமானமும் அன்பும் மிகப் பாராட்டற்பாலன.

பின்னும் சிலபிரதிகளைத் தேடி ஆராய்ந்து பதிப்பிக்க நான் எண்ணியிருந்துண்டு; ஆயினும், சென்ற பிலவங்க

வருஷம் தைமாசத்தில் நடந்த ஸ்ரீபிரஹ்நாயகியம்மையின் மஹாகும்பாபிஷேகத்துக்குள் வெளியானால் இதுபலர்க்கும் பயன்படுமென்று திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஸ்ரீ ஞானியார் மடத்துத் தலைவர்களும் வித்தியாபரிபாலகர் ஞானமகிய ஸ்ரீமத் சிவஷண்முகமேய்ஞ்ஞானதேசிகரவர்கள் வற்புறுத்தி எழுதினமையால், இதன் முதற்பதிப்பை ஷே கும்பாபிஷேக காலத்துக்குள் வெளியிட லானேன்.

பின்பு செய்துவந்த ஆராய்ச்சியால், ஊகித்தறிந்த சில திருத்தங்கள் இவ்விரண்டாம்பதிப்பில் அமைக்கப்பெற்றன.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கோயில் தருமகர்த்தாபும் அத்தலத்தில் லக்ஷக்கணக்கான பொருளைச் செலவிட்டுச் செவ்வனே பலவகைத் திருப்பணி செய்தவர்களும் செய்துவருபவர்களுமாகிய புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த இராமசந் திரபுரம் ஸ்ரீமான்-தீ. நா. நாச்சியப்ப சேட்டியாரவர்களும் ஸ்ரீமான்-தீ. சோ. முருகப்ப சேட்டியாரவர்களும் இவ்வரிய நூலின் முதற்பதிப்பிற்கும் இப்பதிப்பிற்கும் பொருளுதவி செய்தார்கள். இக்காலத்தில் இவர்கள்செய்த இவ்வுதவி மிகப்பாராட்டற்பாலது.

இதனை ஆராய்ந்தபொழுதும் பதிப்பித்தபொழுதும் மயிலாப்பூர் P.S. ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள் உடனிருந்து அன்புடன் உதவிசெய்தார்கள்.

இந்தூலாசிரியர் தெய்வத்தன்மை உள்ளவராதலாலும் வேறு பிரதிகளின் உதவியின்மையாலும் எழுதுவோரார் பிழைபட்டுப் பொருள் விளங்காத சிலவற்றைத் திருத்துவதற்கு அஞ்சிப்பிரதிகளில் இருந்தவாறே பதிப்பிக்கலானேன்.

நாவுக் கரசு நாலையுந் தாதெடுத்த
சேவுக் கரசு சிவக்கொழுந்து - யாவுக்குஞ்
சான்றாத் துலங்குமுதல் சம்புகடை ஞாழலில்வாழ்
தோன்றாத் துணையே துணை.

களையுத்தி (ஹ)
மாசின் உள வ
திருவேட்டிசுவரம்பேட்டை.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.
10-3-19.

தேவாடி

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தினாயனா.

பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முள்ளனின் மழுடக்கான் முயற்குஞ்செய்துநீள்
புள்ளனின் துகமழ்பா திரிப்புலியூருளான்
தள்ளனின் துவணங்குந்தனைத் தவயில்லிகள்
பிள்ளனின் தபிணியாக்கையைப்பெறுவார்களே (க)

கொள்ளிநக்கபஞ்சவாய்பேய்கள்குழைந்தாடவே
முள்ளிலவம்முதுகாட்டுதையும்முதல்வன்னிடம்
புள்ளினங்கள்பயிலும்பா திரிப்புலியூர்தனை
யுள்ளநம்மேல்வினையாபினவொழியுங்களே, * (உ)

மருளினல்லார்வழிபாடுசெய்யும்மழுவாள்மேற்
பொருளினல்லார்பில்பா திரிப்புலியூருளான்
வெருளின்மானின்பிணைநோக்கல்செய்துவெறிசெய்தபின்
னருளியாகத்திடைவைத்ததுவும்மழகாகவே. (ங.)

போதினாலும்புகையாலுமுய்த்தேயடியார்கடாம்
போதினாலேவழிபாடுசெய்யப்புலியூர்தனு
ளாதினாலும்மவலம்மிலாதவழிகண்மறை
யோதினாளும்மிடும்பிச்சையேற்றுண்டுணப்பாலதே. (ச)

ஆகநல்லாரமுதாக்கவுண்டானழிலைத்தலை
நாகநல்லார்பரவநயந்தங்கரையார்த்தவன்
போகநல்லார்பயிலும்பா திரிப்புலியூர்தனுட்
பாகநல்லாளொடுநின் தவெம்பரமேட்டியே. (ஊ)

மதியமொய்த்தகதிர்போலொளிம்மணற்காணல்வாய்ப்
புதியழுத்தந்திகழ்பாதிரிப்புலியூரெனும்
பதியில்லைக்கப்படுமெந்தைதன்பழந்தொண்டர்கள்
குதியுங்கோள்வரவிதியுஞ்செய்வர்குழகாகவே. (க)

கொங்கரவப்படுவீண்டைமகுளிர்காணல்வாய்ச்
சங்கரவப்பறையின்னொலியவைசார்ந்தெழப்
பொங்கரவம்முயர்பாதிரிப்புலியூர்தனு
ளங்கரவம்மரையிலைசத்தானையடைமினே. (எ)

வீக்கமெழுமில்ங்கைக்கிறைவிலங்கல்லிடை
பூக்கமொழிந்தலறவ்விரலிதழூன்றினான்
பூக்கமழம்புனற்பாதிரிப்புலியூர்தனை
நோக்கமெலிந்தனுகாலினேநுணுகுங்கோ. (அ)

அன்னந்தாவுமணியார்பொழின்மணியார்புன்னே
பொன்னந்தாதுசொரிபாதிரிப்புலியூர்தனுண்
முன்னந்தாலியடிமூன்றன்தவன்னன்முகன்
மன்னந்தாளுற்றுணராததோர்தவந்தியே. (க)

உரிந்தகூடையுருவத்தொடுதெருவத்திடைத்
திரிந்துதின்னுஞ்சிறுநோன்பரும்பெருந்தேரு
மெரிந்துசொன்னவ்வுரைகொள்ளாதேயெடுத்தேத்துமின்
புரிந்தவெண்ணீற்றண்ணல்பாதிரிப்புலியூரையே. (க௦)

அந்தணல்லாரகன்காழியுண்ணானசம்
பந்தனல்லார்புயில்பாதிரிப்புலியூர்தனுட்
சந்தமாலேத்தமிழ்பத்திவைதரித்தார்கண்மேல்
வந்துதியவ்வடையாமையால்வினைமாயுமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

திருநாவுக்கரசுநியை

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுடன்றேன் நின்றாட
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
வென்றானிமையவர்க்கன்பன் திருப்பாதிரிப்புலியூர்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன் தன்னடியோங்களுக்கே.

பற்றய்நினைந்திடப்போதுநெஞ்சேயிந்தப்பாரைமுற்றுஞ்
சுற்றயலேகடன்முடினுக்கண்டேன்புகளமக்கு
வுற்றானுமையவட்கன்பன் திருப்பாதிரிப்புலியூர்
முற்றமுனைத்திக்கண்ணியினான் தன்மொய்கழலே. (உ)

விடையான்விரும்பியென்னுள்ளத்துருந்தானினிநமக்கிங்
கடையாவலமருவினைசாராகமனையஞ்சோம்
புடையார்கமலத்தயன்போல்பெர்டாநிரிப்புலியூ
ருடையானடியாரடியடியோங்கட்கரியதுண்டே. (ங)

மாயமெலாமுற்றவிட்டிருணீங்கமலைமகட்கே
நேயநிலாவவிருந்தானவன் தன் திருவடிக்கே
தேயமெலாநின் திறைஞ்சுந்திருப்பாதிரிப்புலியூர்
மேயநல்லான் மலர்ப்பா தமென்சிக்நையுணின் தனவே. (ச)

வைத்தபொருணமக்காமென் றுசொல்லிமனத்தடைத்துச்
சித்தமொருகஞ்சிவாயநமவென் திருக்கிலல்லான்
மொய்த்தகதிரம் திபோல்வாரவர்பாநிரிப்புலியூ
ரத்தனருள் பெறலாமோவறிவிலாப்பேதைநெஞ்சே. (ஞ)

கருவாய்க்கிடந்துள்கழலேநினைபுங்கருத்துடையே
னுருவாய்த்தெரிந்துன் தனும்பயின் தேனுன தருளாந்
தருவாய்ப்பொலியச்சிவாயநமவென் தநீ தணந்தேன்
தருவாய்சிவகநீர்பாநிரிப்புலியூரானே. (ஈ)

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்

கலம்பகம்.

—~~~—

பாயிரம்.

○○○

காப்பு

சொன்னவாற்றிவிநாயகர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னினான் மாட மோங்கும் பாதிரிப் புலியூ ரைய
னென்னையா ஞுடைய வீசன் றன்னிடத் திருந்த வோங்கற்
கன்னிமா னீன்றெ டித்த கடம்பொழி கவுட்டி நால்வர்யச்
* சொன்னவா றறியும் யானே துணையடிதொழுவோ மியாமே.

* சொன்னவாற்றிவிநாயகரென்பது, இத்தலவிநாயகர் திரு
நாமம்; “முன்ன வாவிய பழம்பொருள் யாவையு முனிந்து,
பின்ன வாவிய பெரும் பொருள் யாவையு நல்கும், பொன்ன வாஞ்
சடைப் பாடலேச் சரணருள் புதல்வன், சொன்ன வாற்றி களிற்
மெழிற் றுணைமலர்ச் சரணே.” (திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப்புராணம்,
காப்பு, உ.)

மேற் கு ம தீ ல் வி ந ா ய க ி.

நேரிசைவேண்பா.

தேனார் திருப்பா திரிக்கீழ்த் தவம்புரியுங்
கானார் குழலாள் கருத்துறைசேய் - வாலார்
குடகமதில் வீற்றிருக்குங் குஞ்சரக்கன் நென்பாற்
கிட*முளரி மாத ரிருப்பு. (உ)

ஸ் த ல வ் ரு ண் ன்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அன்னை யருந்தவஞ் செய்கின்ற காலத் தருமிழலாய்க்
கன்னி வனத்தி லொருபா திரிகைதை செங்கழுநீர் [மத்தம்
மன்னு மலர்க்கொன்றை செண்பகங் கோங்குடன் ஞாழன்
புன்னை நயம்பிச்சி வெள்ளெருக் கம்புயம் பூத்ததுவே. (ங)

*முளரிமாதர் - அவ்வுடலணிகள்.

ங. ஆம் பாடல்:—கன்னிவனம் - இத்தலத்தின் திருநாமம்.
ஞாழல்-புலிக்கக்கொன்றைப்பூ; மத்தம்-ஊமத்தம்பூ. பாதிரி, தாழம்
பூமுதலியவற்றையும் பூத்ததென்பதை, இந்நூல் ஈக, சக - ஆம்
செய்யுட்களாலும், 'பன்னிரு பூமலர் பாதிரிக்கணை' (திருகா. எங்.)
எனவும், " புன்னைபுண் டீர்கம் பூக்கும் பாதிரிப் புலியூர்" (பிரம
சீல. உ) எனவும், "கோங்கு சண்பகம் பிச்சிவெள் ளெருக்குச்செங்
குவளைதா மரைபுன்னை, தேங்கமழ்கொன்றை ஞாழலுன் மத்தங்
கான் செழித்தலர் தாழம்போ, தோங்கு பாதிரி காலையு மாலையு
முகைத்தலிழந் துமை பூசைக், தாங்கு வேண்டிய தருணத்தி லுத
விடு மற்புதந் சொலந் பாற்றோ" (பாடலமூல. கஉ) எனவும் வரும்
இத்தலபுராணச் செய்யுட்களாலு முணர்க.

நூல்.

ஒருபோதமயங்கிசைக்கோச்சகக்கலிப்பா.

பூமாலை புனைந்தேத்திப் பொன்மாலை முடிதாழ்த்திப்
பாமாலை நவின்னேத்திப் பலவமா ரடிவணங்க
வாழிமறை யொருநான்கு மண்முதலா கியவைந்து
மூழிகளும் படைத்துடைய வொருமுதல்வி யுடனிருப்ப
வெம்முடைய பவமுனியுங் கயமுனியு மிகலிமையோர்
தம்முடைய தவமுனியுந் *தாரகனுந் தனிநிற்ப
ஞானத்தின் வடிவாய நந்தீசர் பணிகேட்பக்
கானத்தின் முதலாய கன்னிவனத் தினிதுறைவோய் !

(இஃது எட்டடிந்தாவு.)

வேதமுதற் றனிவிளக்கின் மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்ச்சிகைமே
ஞாதமதற் கப்புறமாய் நணுகரிய வொருபொருண்
படைத்தருள வயனாகிப் பாலித்தற் கரியாகித்
துடைத்தருள நீயாகித் தோன்றுவதுன் றெழிலாமே !

வானவரும் பூசாரு மறைநெறியால் வகுத்தமைத்த
போனகங்க ளெனைப்பலவும் புனிதமெனக் கொள்ளாது
கண்ணப்பன் மணிவாய்ப்பொற் கலசவிரைப் புனலாட்டி
யுண்ணப்பா வெனவளித்த ஆனமுத முகந்தனையே !

வானவராய் நரகராய் மானிடராய் விலங்காகித்
தானவராய்ப் பிறவுமாய்த் தம்முள்ளே தடுமாறி
யெண்ணரிய பல்லுயிரு மிறந்துபிறந் துழலுமது
விண்ணவனே நீவகுத்த வினையாட்டின் கூத்தன்றோ !

(இவை மூன்றும் நாலடிந்தாழிசைகள்.)

தாரகன் - பிள்ளை; முருகக்கடவுள்.

அடையலர் திரிபுர மழலெழ வொருமுறை
வடவரை கொடுசிலை வளைவுசெய் தருளினே ;
தடவரை தொடவரு தசமுக நொருவனை
யுடலொடு முடியற வொருவிர னிறுவினே ;

(இவை இரண்டும் ஈரடி அராகங்கள்.)

அரவநெடுந் திரைக்கடல்வா யாலால் மெழநடுங்கிச்
சுரர்பரவச் சிறிதிருண்ட சுந்தரகந் தரத்தினையே !
அருமுனிவ னடியினையி லபயமென வீழ்பவன்மேல்
வருமறவி யுயிர்வீழ மறிந்துருள வுதைத்தனையே !
அனை த்துலகிற் பல்லுயிர்க்கு மாருயிரா யமர்ந்தனையே !
நினைப்பவனும் நினைப்புமாய் நினைப்பதுமாய் நின்றனையே !
வேடுருவந் தரித்தருளி விசயனுடன் பொருதனையே !
நாடறியத் திருத்தூது நம்பிவிட நடந்தனையே !
விண்ணவரின் றபயமிட மேல்வருவ தோராது
கண்ணருளென் றிருந்தபடி கடுவிடமுண் டருளினையே !

(இவை ஐந்தும் பெயர்த்தும்வந்த ஈரடித்தாழ்சைகள்.)

சொரிமத கரியை யுரித்தனை
சுரநதி சடையி லடக்கினை
பொருபுலி யதனை யுடுத்தனை
பொறியர வரையி லசைத்தனை.

(இவைநான்கும் முச்சீரோரடி அம்போதாங்கங்கள்.)

மறைவிரித்தனை	பிறைமுடி த்தனை
பொருடொகுத்தனை	பவமடித்தனை
மழுவலத்தினை	பெண்ணுமாயினே
மானிடத்தினை	யாணுமாயினே.

(இவை எட்டும் இருசீரோரடி அம்போதாங்கங்கள்.)

எனவாங்கு, (இது தனிச்சொல்.)

மெய்ம்மொழி வேதியர் மெய்ம்மலி வேள்வியிற்
பண்ணுநு நறும்புகை விண்முகில் காட்டுஞ்
சீத வார்பொழிற் பாதிரிப் புலியூ
ரருமறை முதல்வநின் றிருவடி பரவுதந்
திநெறிப் படரார் செம்மைநீ பணித்த
தூநெறிச் சென்ற தொண்டரிற் கூட்டா
தொழியாப் பிறவியுட் கூட்டினு
மழியா வன்புதந் தருளுக வெனவே.

(இஃது எட்டடி ஆசிரியர்குறிதகம். க)

நேரிசைவேண்பா.

வேத மொழிவிசம்பு மேனி சுடர்விழிமண்
பாதந் திருப்பா திரிப்புலியூர் - நாதர்
பரமாம் பரமாம் படுகடலெண் டிக்குங்
கரமா கவர்க்குயிர்ப்பாங் கால்.

(2)

கட்டளைக்கலத்துறை.

கால்கொண்டு கண்ணழல் கொண்டிகை பிற்றிரி சூலமென்னு
வேல்கொண்டு காலனை வேளினை வெந்திற லந்தகனைச் சும்
சேல்கொண்ட வாவித் திருப்பா திரிப்புலி யூரிற்செல்வர்
பால்கொண்ட நீற்ற ருதைத்ததுஞ் சுட்டதும் பாய்ந்ததுமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாய்ந்தகீர் பரந்த வேணிப் பாதிரிப் புலியூ றைய
ராய்ந்ததூல் வரைந்த வேட்டுக் கஞ்சனக் காப்புச் சாத்த

உ. பரம் அம்பரமாம் படு கடல் - மேலான ஆடையாகும்
ஒலிக்கின்ற கடல். இச்செய்யுளும், “பாடுவார் பாடும்” என்னும்
கக-ஆம் செய்யுளும் தமிழ்நாவலர் சரிதையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

ரு. அந்தகன் - அந்தகாசரன். இச்செய்யுள் பிரனிதை.

வாய்ந்தநீர்க் கடல்க ளாற்றா மற்றவர் பெருமை மண்மேற்
றேய்ந்ததூற் சிறிது வாணண் மனிதரோ செப்பு வாரே.(ச)

க வ ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சென்று பூதலத் தெல்லை காணிலென்
றெய்வ மாநதித் துறைக ளாடிலென்
னின்னு தீயிடைத் தவமி யற்றிலென்
னீறி டார்களே நிரய வாணரே
கொன்று தீவினைக் கொடுமை யாளருங்
கோதி லஞ்செழுத் தோதி நீறணர்
தின்று பாதிரிப் புலிசை சேர்வரேல்
யாவ ராயினுந் தேவ ராவரே. (ரு)

தலைவியிரங்கல்.

எழுசீராசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

தேவா சுரர்பிற ருரகா திபர்செய
லறியா தயர்வுறு சிறியோமைக்
காவா யெனவெறி கடல்வாய் விடதுகர்
கருண லயர்பயில் கடைஞாழற்
பூவா தொழிகில குரவா திகண்மயில்
செயலோ விதுகுயில் பொழிறேறுங்

ஆஞ்சனக்காப்பு - மைக்காப்பு. நூல் - நூலறிவு; செயற்
கையறிவு. சிறிதுவாணுள் - சில்வாழ்நாள்.

ரு. “பரவை யாடினு நதிக ளாடினும்” என்னும் தீருவந்
ணைக்கலம்பகச்செய்யுள், இதன்கருத்தைத் தழுவிவந்துள்ளது.

கூவா வதிவன வவரோ வருகிலர்

கொடியே நெனதுசெய்து முடிவேனே.

(தலைவ் பருவங்கண்டு புலம்பல். ௬)

சந்தக்கலிநிலைத்துறை.

முடியுடை யமரரு முனிவரு முறைமுறை தொழுதோதிக்
கடியுடை விரைமலர் பலகொடி வழிபடு கடைஞாழற்
கொடியுடை விடையினர் குலமறை முடிமிசை வருகோலத்
தடியுடை யவரடி பணிபவ ரெம்புர மடையாரே. (௭)

சந்தவிருத்தம்.

அடல்விடை தன்னை யுகைத்தா

ரதஞரி தன்னை யுதித்தா

ரரவுகள் பின்னி முடித்தா

ரழகிய ரென்ன விருப்பார்

மடவரன் மன்னு மிடத்தார்

மறலியை முன்ன முதைத்தார்

மருவிய கன்னி வனத்தார் *

மலர்மிடை புன்னை நிழற்கீ

முடலிடை யென்னுயி ரொப்பி

ருருவுடை யன்ன நிகர்ப்பி

ரொளிமதி யன்ன முகத்தீ

ரொருமயில் வன்ன நிகர்ப்பிர்

தடமுலை துன்ன நினைத்தே

தளர்வுறு மென்னுயிருக்கோர்

சரணுள தென்ன வரைப்பிர்

தனிபடு மின்ன றவிர்த்தே.

(தலைவன் தலைவியை இரந்துநின்றான். ௮)

உரகாதிபர், எழுவாய். கடைஞாழல் - இத்தலத்தின் திரு
நாமம்; இஃது இக்கோயிற் சிலாசாதனத்தும் காணப்படுமென்பர்.

அ

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

அ ம் ம ா னே.

கலித்தாழிசை.

இன்ன திதுவென் நிறைவன் நிறமதனைச்
 சொன்னமறையுந் துணிந்திலகா ணம்மாளை
 சொன்னமறை யுந்துணியாத் தோன்றாத் துணையினைநங்
 கன்னி வனத்திடையே காணலா மம்மாளை
 கண்டார் பிறிதொன்றுங் காணார்கா ணம்மாளை. (சு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மானுள பேதை மயிலுள சாயன் மறக்கவொட்டாத்
 தேனுள வல்லி பலவுள கிள்ளை சிலமிழற்றுங்
 கானுள கண்ணுதல் கன்னிவனங்கரு தாரிளையும்
 யானுள நெஞ்சம் பிரிவதெவ் வாறில் விரும்பொருட்கே.

(பொருள்வாயிற்சிரியுந்தலைவன் அழங்கல். ௧௦.)

புயவகுப்பு.

ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

பொருள்பு மறைநாலு முறைநின்றியம்பின
 புகலியர் பெருமானு மரசம்புகழ்ந்தன
 புலநெறி தொடராத விதயம்புரிந்தன
 புகர்முக மதவேழ வதனம்பிளந்தன
 வருளுடை மலைமாத் தினகலம்புணர்ந்தன
 வவமதி விதிபேணு மகமன்றுசுந்தின

கூ. தோன்றாத் துணையென்பது இத்தலத்து ஸ்வாமியின் திரு
 நாமம்; “தோன்றாத் துணையா யிருந்தான் றன்னடி யோங்க
 றுக்கே” (திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், ௧)

௧௦. பேதைமானுள; சாயன் மயிலுளவென்க.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

கூ

வழல்வழி திரிசூல வயில்வென்றிகொண்டன
வரிமுத லிமையோர்க ளபயம்புகுந்தன
மருள்புரி மணியீணை யிசைகொண்டனோந்தன
மதுகர நிரைசூழ மலர்கொன்றைதுன்றின
வரமிகு திருநீறு முழுதுந்துதைந்தன
வடிவுடை வடிகாதின ம்கரங்கிடந்தன
விருள்கெட மணிநாக வலயஞ்செறிந்தன
விடம்வல மடமானு மழுவும்பொருந்தின
விகலினர் புரமாள் வெரியம்புகொண்டன
வியல்புரில் கடைஞாழிறைவன்புயங்களே. (கக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புயங்களி லகன்ற மார்பிற் புரிசடைப் பரப்பிற் காதில்
வயங்கொளி துதலிற் கையின் மருங்கினி லரையிற் றுளிற்
பயங்கொள வரவ மார்த்த பாதிரிப் புலியு ரையர்
தயங்குநற் கொன்றைக் கின்றென் றையலாண் மையலாமே.
(பாங்கிசூற்று. கஉ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

மையன் மடவீர் வயற்பா திரிப்புலியு
ரையர் திருக்கெடில மாட்டி யவர்சார்தந்
தையன் முலைமேற் றடவாதே புன்மருந்து
செய்ய விவள்பசலை தீருமோ தீராதே.

(பாங்கிசூற்று. கங.)

கக. 'புகலியர் பெருமானு மரசும் புகழ்ந்தன' என்றார், இந்த
இருவருடைய தேவாரங்களே இத்தலத்திற்குண்மையின் ; ருரு,
ருள் - ஆம் பாடல்களையும் பார்க்க.

கங. கெடலம் - இத்தலத்தினருகே ஓடும் நதி,

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தீராத விருவினையுந் தீர்த்து மேன்மை
 தெனியாத மனந்தெளிவித் தன்பர் பின்னை
 வாராத வகைசெய்யு மன்னன் கன்னி
 வனநாதன் கடைஞாழன் மருங்கு வாய்விட்
 டாராத கருங்கடலு முன்றில் வாய்நின்
 றாற்றாத வன்றிலுநின் றழலே சிந்தி
 யீராத வாடையுந்தந் தகன்றா ரல்ல
 ரென்கொலோ தலைவர்பிரிந் திருந்த வாறே.
 (தலைவிகூற்று. ௧௪)

தலைவி இரங்கல்.

கலிநிலைத்துறை.

இரைதேர் குருகே யெறிவார் திரையே திரைமோதுங்
 கரைசேர் பொழிலே பொழில்குழ் கழியே கண்டரே
 நரைதேர் விடையார் கடைஞா முலினாண் மலருதும்
 விரைதே ரன்போல் வினவா தகல்வார் மெய்ப்பாடே. (௧௫)

கோச்சகக்கலிப்பா.

பாடுவார் பாடும் பரிசில் வரிசையெல்லா
 மாடுவா சன்றி யயலா ரறிவாரோ
 தோடுவார் காதன்றே தோன்றாத் துணையையர்
 பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே. (௧௬)

௧௬. பாடுவார்ஓரிருவர்-கம்பளர், அசுவதாரர்; தும்புருநாரத
 ரென்பாரு முளர் “காதிலிண்டுடேர்” என்பது தில்லைக்கலம்ப
 கம், ௮.

எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

*படைவாண் முந்ந்து விழுவா லறைந்து படுவானையுந்தி வெருவா
மடைவாய்வுமுந்து முழுவோர்மலங்கி னுடனேபிணங்கு வயல்குழி
கடைஞாழலெகை மலைவாணர்சந்த கனிவாய்மடந்தை தனிநீர்
குடைவானடைந்த சுனையேதருங்கொல் குறுவோர்வரும்பு குறியே.

(சுனையிந்துணைத்தல். கஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குறியா விற்ப மன்பருக்கே கொடுப்பார் திருப்பா திரிப்புலியூர்
மறியார் கையர் மலைவாழு மயிலே யனையீர் மான்கெடுத்திங்
கறியா துங்கண் மருங்கணந்தே னழியா மயங்க விழிலேவல்
டெறியா வல்வேல் பறியாதே யேகாநின்ற லாகாதே. [கொண்

(தலைவன்கூற்று. கஅ)

காலம். மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காதலா ரங்கிருந்து பொன்படைக்குங் காலங்
கதிர்முலையு மிங்கிருந்து பொன்படைக்குங் காலங்
மேதிலார் கொடியவா யலர்தூற்றுங் கால
மிளந்தென்றல் கொடியவா யலர்தூற் றுங் காலங்
தாதுலா மலர்க்கொன்றைச் சடையர்கடை ஞாழற்
சங்கரர்பொங் காவரையார் தமதருள்போற் குளிர்த்து
மீதுலா மதிக்கதிரு மெனக்கழலுங் கால
மெய்நிறையுங் கைவனையா மெனக்கழலுங்காலம்.(கச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காலமுங் கழிந்து மற்றைக் கடவுள நிறந்து விண்ணு
ஞாலமுங் குலையும் போதும் பாதிரிப் புலியூர் நாதர்

தீருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

கோலமுங் கூத்துக் கேற்பக் கொண்டிதிண் டோள்கள்விசிச்
குலமுந் திரிவித் தாடல் புரிவரச் சுடலை மீதே. (20)

ஷை வேறு.

மீது படும்புர மும்புர வாணரு மென்னகை வெங்கனலிற்
நீது படும்படி வென்றவர் நின்ற திருக்கடை ஞாழலின்வா
யாது படுங்கொல் பிரிந்தவர் நெஞ்ச மிருந்தவர் நெஞ்சருகிக்
கோது படும்படி வந்தெரி சிந்தின கொண்டலி னுண்டிரியே.

(பாங்கி ஓரங்கல். ௨௧)

களி.

எழுசீர்க்கழிநேடி லடி இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

துள்ளித் துடித்துவரு கின்றவரு கந்தமுனி

கோசார நின்றனுகொளுவத்

* தோண்டிக் குடத்தைவர வைபூச னைக்குரிய

சோமாசி யாவர்பனங்

கள்ளுக்கு நல்லவ ரவர்க்கந்த மந்திர

மிதிம்புத்தர் கஞ்சனுக்குங்

காலங் கழிந்தவர்க டென்னங்க ஞண்பவர்கள்

கடைஞாழ லுடையார் கண்முன்

நெள்ளித் தெளித்தமுது சன்னாசி நீபுதிய

தெய்வங்க ளாடுவதடா

தேவாச ராதிபர்கள் வாமாதி பூசையி

வெடுத்திப் பொடித்த நுரையைத்

தள்ளித் தெறித்ததொரு விந்துக் கொடுப்பமிகு

சந்துட்ட ராவர்பனவர்

சாமாதி வேதமிவை வாமா கமத்திலுள

தத்வப்ர சித்தியிதுவே.

(22)

(பி - ம்.).* 'தோன்றி'

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இலங்கை காவல நெருபது முடிகளு மிருபது தடந்தோளு
மலங்க மால்வரை ஊழினின் மடிதர மணிவிரல் பணிகொண்டார்
கலங்கள் சேர்கடல் சூழ்கடை ஞாமலங் கடவுளர் கமழ்கொன்றை
யலங்க லாலினி யென்குறை யென்மக ளதன்வண மானுளே.

(சேவிலி ஈரங்கல். ௨௩)

செ. வேறு.

ஆனுடைய கொடிவலத்த ரருளுடைய கொடியிடத்த

ரலர்ந்த கொன்றைக்

கானுடைய சடைமுடியர் கடைஞாமுன் மருங்கொருவர்

கனிவாய் மாதே

தேனுடைய தழையுடையர் திகைப்புடையர் சிலையுடைய

ரலரே யெய்த

மானுடையர் முருகனிலும் வடிவுடைய ரிவர்க்கினுவென்

வந்த வாறே.

(பாங்கி தலைவீர்துந் தலைவன் குறையுணர்ந்தல். ௨௪)

உளசல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வாசக் குழலசைய வாடி ருசல்

மகரக் குழையசைய வாடி ருசல்.

பூசற் கயல்புரள வாடி ருசல்

புருவச் சிலைவளைய வாடி ருச

நேசத் தவரெவர்க்கு மரண மண்ண

திருப்பா திரிப்புலியூர்ச் செல்வ ரீந்த

நேசக் கழல்பாடி யாடி ருச

னிரைவனைய நெருசருக் வாடி ருசல்.

(௨௫)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊச லாடி மிடத்திலீல யுறையு மிதணத் துளரல்லர்
பேச லாவ தொருதுணையுங் காணேன் பேணார் புரமாளப்
பூசலாடி மரன்கன்னி வனத்துப் புனத்தென் னிறைகொண்ட
மாசி லாத மணிமுறுவன் மாணு ரெங்கே போனாரே.

(தலைவன் வறுங்களநாடி மறுகல் உள்)

ஷெ வேறு.

போனக மேவிட மேறுவ தேறுடை தோல்புனை பூணரவங்
கானக மேயிட மாகிலு மாதொடு கன்னி வனத்துறைவார்
தேனகு நாண்மல ரோனெடு மான்முத லாகிய தேவரெலாம்
வானக மானவை யாளவு மேவுவர் மீளவு மாறுவரே. (உஎ)

சந்தத்தாழிசை.

*மாநிலாமலைக் கொடிபாகர் வாவு போர்விடைக் கொருபாகர்
மாசி லாமறைத் திருநூலர் மார்பு சேருமுப் புரிநூலர்
நீறு பூசுமெய்த் தவவேடர் நேரி லாதவற் புதவேடர்
நீடு மாமதிற் புடைசூழு நேசர் பாதிரிப் புலியூரி
லாறு சூழ்துறைக் கருகாகி யாதி மாதவர்க் கரிதாகி
யாறு கோடி[†]கற் பகநீடி யாடன் மாமயிற் குலமேவி
நாறு தேன்மலர்ச் சூனையாடி நாடு வார்பனிக் கறைகூடி
நாளு மாமிருப் பிடமேவி நாக பூமியொப் பெனலாமே.

(ஓடம்பெற்றுத்தழால். உஅ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆமாகி லவர்க்கிப்போ தகல்வ தற்றே
யகன்றிடினுஞ் சிறிதேனு மாற்றே னென்றார்

* “மாநிலாமூலகொருபுலியூர்” (தேவாரம்) [†] கற்பகம் - தென்னை

தாமாகித் தனிமடவார் தவிர்க வென்றாற்
 றவீர்வரோ தமைத்தவிரத் தள்ளி யுள்ளம்
 போமாகிற் போகாமற் புகுந்தாட் கொள்ளும்
 புனிதர்திருக் கடைஞாழல் பொருந்தா தார்போல்
 யாமாமித் தனியுயிர்கொண் டிருப்போ மன்ப
 ரெடுத்தவினை முடிப்பதற்கே யேகு வாரே.

(தலைமகள் வருந்தல். ௨௬)

நேரிசை வேண்பா.

*ஏகாய மென்முலைமே விட்டா ரிடைகெட்டே
 னாகாய மென்னு தலர்புணைந்தார் - மாகாயக்
 கைம்மானைச் செற்றார் கடைஞாழ லேயனையீ
 ரெம்மானைத் தாய்மா ரிரந்து.

(தலைமகள் கூற்று. ௩௦)

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியா சிரியவீருத்தம்.

இரவ லாளருக் குதவ மாநிதிக்
 கென்று காணிடைச் சென்ற வீரர்தோர்
 வரவு தாழமுற் படமு கிற்குலம்
 வந்த தாமெனச் சிந்தை செய்திட
 லரவ மேகலைத் தெரிவை வான்முழக்
 கல்ல விம்முழக் ககில லோகமும்
 பரவு பாதிரிப் புலிசை மாநகர்ப்
 பரமர் கோயிலிற் பணைமு முக்கமே.

(தலைமகளைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல். ௩௧.)

ஏகாயம் - உத்தியம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

பிச்சியார்.

பணைம தக்கதக் கரியு ரித்தகைப்
பரமர் பாதிரிப் புலிசை நாதர்தந்
துணைம வர்த்திருக் கழல்வ முத்துமெய்த்
தொண்டு பாடுசெந் தொண்டை வாயினீ
ரிணைசி லேப்பிறைக் கிசைய நீறுகொண்
டிட்ட சுட்டி*நெஞ் சுட்டி யிட்டதெம்
முணர்வி ளக்கவோ நகைவி ளக்கினீ
ருயிர்கு றைக்கவோ மயிர்கு றைத்ததே. (௩௨)

ஷை வேறு.

குறைவிளம்ப வயன் முதலோர் காலம் பார்த்துக்
கொற்றவா யிற்புறத்து நிற்ப வேத்தி
மறைவிளம்ப வொருமுனிவன் மைந்தற் கன்பான்
மறிகடலன் றனித்தருள்லோர் வடிவார் கண்டக்
கறைவிளம்ப வருங்கருணை யெல்லே தொல்லேக்
கன்னிவனத் திருந்தவர்க்கென் கன்னி மைய
லிறைவிளம்பத் தவிருமது தவிரா தானு
லெறிவனையீர் வெறிதொடங்கி யென்செய் வீரே.

(வெறிவிலக்கல், ௩௩)

வஞ்சித்துறை.

என்னை யயர்த்தன
முன்னை வினைத்தொகை
கன்னி வனத்திறை
தன்னை நினைக்கவே. (௩௪)

நெஞ்சுள் தீயிட்டது. † உணர்வு இளக்கவோ.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

கள

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னையா னினைப்பத் தந்து தலையளிப் பதற்கு நாயேன்
பின்னையான் செய்யுங் கைம்மா றறிகிலேன் பெருமை யாலே
முன்னையா ரணங்க ளோதும் பாதிரிப் புலியூர் மூர்த்திக்
கென்னையாட்கொடுப்பதன் றி யேழையேனென் ன் சய்கேனே. (௩௫)

நேரிசை வேண்பா.

செய்ய கரிய திகழ்கண் மணிப்பாவை
யைய வரியலே யானாலு - நெய்தல்
கழியெலாம் பூக்குங் கடைஞாழல் காணு
விழியெலாங் காணு விழி. (௩௬)

தாழிசை.

விழியி னீளமொரு கிழியி லேமுடிய
வெழுதி மீளமுலை யெழுதுவீ
ரொழியு மேயிதனை நினைவு ருதுபனை
மடலி னானைவர வுரைசெய்தீர்
கழியில் வாளைவய லிடையு லாவுகடை
ஞாழ லாதிகர மானனார்
மொழியை நேரிடையை நடையை வேறெழுத
வியலு மாகிலிது முயலுமே.
(பாங்கத்தலைமகளவயவந்தருமைசாற்றல். ௩௭)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முயலி னுறுதுய ரகல வருள்புரி
முதல்வர் வளரிள முகிழ்முலைக்

* “ முன்னாள் தழுடக்காள முயற்கருளையதுந், புன்னை
நின்றகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான் ” (திருஞானசம்பந்தமுர்த்தினாய
னார் தேவாரம், க)

கஅ

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

கயலி னீகர்வரு நயனி யிடமகிழ்
கடவு னுறைகடை ஞாழல்வா
யியலின் மயிலனை யவரொ டெறிதிரை
மருவி யிடையிடர் படவரும்
புயலி னழகிய குழலி நனை துகில்
புலர வெனதுயிர் புலருமே.
(தலைவன் தலைவ் இன்றியமையாமையம்பல். ௩௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலவர்க்கருளும்பொருளுடைத்தாய்ப்புயநான்குடைத்தாய்க்
கலவக் குலமயில் பங்குடைத் தாய்க்கன்னி காவனத்தே
பலவற் புதமலர் காட்டிய கோட்டுப்பொற் பாதிரிக்கீழ்
நிலவச் சுடர் முடிக் குன்றடி யேனுக்கு நேர்பட்டதே. (௩௯)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்ட ரங்க நடித்த நாளி லடுத்த நீறு பரம்பிவெண் [த்தநா
கொண்டல் வந்து படிந்த பொன்வரை யொக்கு மேனி குனி
ளண்ட முட்ட வழற்ப ரப்பு மகற்ப டுத்ததை யொக்குமெய்
கண்டதென்கடைஞாழ லாதிபர் கையில் வைத்த கபாலமே. (௪௦)

மடக்கு.

கட்டளைக்கலிப்பா.

பாலற் கீவரப் பாலின் பரப்பையே
படர்ச டாடனிப் பாலின் பரப்பையே
யால முண்ப ரயிலம் புரக்கவே
யரணி லெய்வ ரயிலம் புரக்கவே
கோல மல்லது பாடல சாகையே
கூத்தர் மேவுபொற் பாடல சாகையே

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

௧௯௯

காலந் தோறுந் தரும்பிற போதுமே

காண லாங்கடை ஞாமலெப் போதுமே. (சக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலயாசிரியவீருத்தம்.

ஞாமலிற் போது தத்தந் தலைப்பெய்து நறும்பூந் தாழைச்
சூழலுக் கருகே சோதி பாதிரிப் புலியூர்ச் சோலை
நீழலிற் பன்மான் சூழ நின்மமா னென்றுக் குள்ளந்
தாமலிற் பெரிய மேன்மை யழிவதோ தக்க வாறே.

(கற்றறிபாங்கன் கழறல். ௪௨)

ம த ந் கு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி இரட்டையாசிரியவீருத்தம்.

தக்கனென்று தலைக்குலைத்தவ ரங்கிருக்க விருப்புடைத்
தையல்பங்குடையையர்செய்யதழற்பொறித்தலுகட்பனைக்
கைக்க ருங்களி னென்றுரித்த கரத்தர் தென்கடை ஞாமலெங்
காளகண்டர் திறம்புகழ்ந்தெதிர் மீளவிட்ட பதத்திடைப்
புக்குநின்று புரிந்தரங்கின டந்துவந்து புருந்துகைப்
போதெடுத்துநடித்துவாண்முடித்தெடுத்திருகாதினமேன்
மைக்கருங்கயல் சென்றுமீள மதங்கிதாள விதங்குளால்
வந்தசாதி யெடுக்கின்மாமறை தந்தசாதிமயங்குமே. (௪௩)

தாழி லை ச.

சாதிபேத விகற்பமாவன நற்புதாதி சடங்கன்சந்
தர்ப்பமல்லது தத்வபேத மநேகமாவ தணுக்குளே
நீதிநீதி யெனக்களித்து நினைக்கின்ற வனைத்தினு
நிற்பதொன்றுள தென்றுநாமு னிருந்தநேய வரைப்புறத்
தாதிதென்கடை ஞாமலாதி யகன் - ருபி யரிக்கெப்தா
னன்பரான பனக்கன்பாச மறுக்குமத்த வராகமெய்

சோதிஞான முரைக்கவந்தது சாதியேதிது நிற்கநீ
சுத்தனாக வனுகாகித்தது மித்தையேநினை நித்தமே. (1)

தவம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நித்தில முறுவற் பவழவாய்ப் பிறமுங்
கயல்விழி நிரைவளை யிடமாக்
கைத்தலத் திருந்த புள்ளிமான் மறியக்
* கடிலமாநதியதன் வடபாற்
செய்த்தலைக் குவளை மகளிர்கண் காட்டுந்
திருக்கடை ஞாழலி லிருந்த
பைத்தலைத் துத்திப் பணியணி யாரப்
பரமர்தாள் பணிவது வரமே. (சுரு)

மறம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வரிக்கறையா னரித்தபனஞ் சருகோ தூதா
மண்ணரசர் திருமுகமாய் வந்த தெங்க
ளரிக்கயல்வாள் விழிக்குயிலைத் தருகவென்றா
லவனிதன்மேற் பரிசமழ கியதே யன்றோ
கரிக்கரட வரைபடுத்த கன்னி காப்புக்
கருவேடன் மகன்புணர்ந்த பெருவே டன்பெண்
டிருக்குலமென் றறிந்திலனோ நன்று வென்றிச்
சிலைகொடுவா தலைகொடுவந் திடுவ தற்கே. (சுசு)

* கடிலமாநதி - கெடிலமஹாநதி.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

ஷே வேறு.

இடிக்குமெரு தொன்றுதனி லேறிவரை மார்பத்
தென்புவரி யாமையொ டிலங்கெயி றழுந்தக்
கடிக்குமா வங்களு மணிந்துபலி கொள்ளக்
கன்னிவன நாதர்கடை யின்புற நடந்தா
லடிக்குமது மாலைபுனை வார்குழலின் மீதே
யாரமணி வார்முலையி லஞ்சன மளிப்பார்
வடிக்குநெடு வேல்விழியின் மென்களப முய்ப்பார்
வல்லியர் தொடங்குவன சொல்லமுடி யாவே. (சௌ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லொன்று கவிக்கரசைத் துகில்புனையா தவர்கடலிற்
றெடுத்து விட்ட
கல்லொன்று புனையாக்கிக் *கரையேற்றும் பிரான்கன்னி
வனமே யன்னீர்
வில்லொன்றை துதலாக்கி விழியிரண்டைச் சரமாக்கி
வேளை வாளா
நில்லென்று நீரேபோ பவனாண்மை தனைச்செலுத்தி
நிற்கின் நீரே. (தலைவன் கூற்று. ௪௨)

சந்தவிருத்தம்.

நினைபவர்தீவினை யான துரந்தவர்
நிலநெடு வானுல காள வரந்தரு
நிருமலர்பாதிரி நீழலமர்ந்தவர்
நிரைவளை வாணகை மாதொருபங்கினர்

கரையேறவிட்டவரென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திரு
நாமம் ; திருநாவுக்கரசநாயனாரைக் கடலினின்றும் கரையேறவிட்
டதுபற்றி இது வழங்கலாயிற்று. அவர் கரையேறிய இடம் கரை
யேறவிட்ட குப்பமென வழங்கப்படுகின்றது.

கனமுழவோடிசை கூடநடம்புரி

கனக சபாபதி பானன் மணங்கமழ்

கழிபுடைசூழ்கடை ஞாழல்விரும்பிய

கடவுளர்சேர்கயி லாயமருங்கொரு

சுனையிடையாழ்புன லாடவிழைந்திவ

நிறைவழுவாவிழ லாயலமந்துறு

துயர்படுபோதிரு தோளி விழுந்திவ

டுணைமுலைதோளொடு கூட முயங்குபு

வினைபுனைவார்முழ லானையதன்கரை

மிசைவசையோடிசை யாவகைதந்தொரு

விடலைமுனைகினன் யானதுகண்டனன்

வினைவறியேனினி மேல்விதிநின்றதே.

(புனறநுபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்பல். ௪௬)

சு ம் பி ர த ம்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

நின்ற குலக்கிரி யெட்டையு மெட்டி

வளைப்பன் மறித்திவையே

நிலைபெறு விப்பனி நீள்வல யத்தையொர்

சிறுகடு குட்பொதிவன்

சென்று குளிப்பன் முகிற்பட லத்து

மறித்து நிலத்திழிவன்

றிகையை விழுங்குவ னிவையல வித்தை

திருந்தலர் விட்ட வுழைக்

கன்று தரித்த கரத்தமு தக்கடல்

கன்னி வனப்பெருமான்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

௨௩

கழனினை யாதவர் புரிபெரு வேள்வி
கலங்கி நடுங்கவளைத்
தன்று கணத்தொடு சென்று திகைப்ப
வடங்க வுறுப்பழியா
வமர னொருத்தனை வரவு மழைப்பனி
வவனி தலத்தினையே.

(௫௦)

கைக்கிளை.

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

தலைவானவர் தலைமலைகண் மிடைதாழ்சடை மிசையோர்
கலைவான்மதி புனைவேணியர் கடைஞாழலை யுடையார்
மலைவாய்வனி தையரோபொரு மகராலய வனசத்
தலைவாய்வரு மமுதோடெழு மவரோவரு மிவரே.

(ஐயம். ௫௧)

தலைவியிரங்கல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

வருந்தாத வகைநாங்கள் வருந்தத் தேங்கி
வளர்மாவின் றனிர்கோதி மலர்ந்த காஞ்சிக்
கருந்தாது புரைநிறத்துக் குயில்க ளாலக்
கண்டாலும் வாரார்கொல் கன்னி காப்பர்
திருந்தாதார் புரமூ ிறு மெரித்த மேருச்
சீலையினர்பா திரிப்புலியூர்ச் செல்வர்க் கன்பு
பொருந்தாதார் மனம்போலப் பொன்றுங் காலம்
பொருள்வேண்டி யருண்மறந்து போயி ன்றே. (௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்.

போயின கைவளை வந்தது மால்புகை கின்ற துயிர்ப்படருந்
தீயின முன்றெழு கின்றது திங்க டிருக்கடை ஞாழலின்வா

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

யாயின செஞ்சடை யந்தனர் கொன்றை யளித்தில ராயர்தம்வேய்
வாயின தெங்கண் மடந்தைத னொருயிர் மாரணம் வெம்பகையே.

(பாங்கிபுலம்பல், ௫௩)

கை க கி ளை.

மருட்பா.

கைத்தா மரைவையார் காற்றா மரைநிலத்து
வைத்தா ரிமைத்தா மரையிமைத்தா —ரித்திறத்திற்

போதுறை மகளி டல்லர்

பாதிரிப் புலியூர்ப் பாவைய ரிவரே.

(துணிவு, ௫௪)

அறுசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

பாவலர் பரவுந் தமிழ்மொழி யரசும் படிபுகழ் தருகாழிக்
காவலர் நிலவுங் கவுணியர் முதலும் பரவிய கடைஞாழற்
சேவலர் கொடியெஞ் சிவன்முடி யணியுந் கிருமலர் தரினவாழங்
கோவலர் குழலும் குளிர்மதி யழலும் மிவள்குறை சிறையாவே.

(பாங்கிபுலம்பல், ௫௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிறைபல வளந்தரு மறைபுனற் பழனத்துக்

கடல்விளிம் புதித்த கண்ணகன் செறுவிற்

செந்நிறச் செந்நெல் வித்தி நன்னிற

வெள்ளிக் கொழுமுனை யொழுக்கித் தெள்ளிய

௫ மரதகச் செழுஞ்சுருள் விரிதரப் புரைதவ

வடிமுதற் பீணத்த கிளைய வாகி

நடுநா ளமயங் குறுகி முடியமைத்துக்

கருங்கை மள்ளர் பெரும்பகடி பூட்டிப்

பவளப் பல்கொடி முறியத் தவளச்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

- க0 சங்கின மிரியல் போகப் பங்கயச்
 செழுமலர்ப் பன் முகங் கிழியக் கொழுமடுத்துக்
 கதலிக் கணியின் கமழ்சேறு படுத்துப்
 பதனிய சோலைப் புதுக்கோட் பலனின்
 மாந்துறு பெரும்பழ மழையெனச் சொரியுந்
- கரு தீந்தே னீத்தம் பாய்ச்சி மாவின்
 கொழுங்கனி வண்ட லோட்டிச் செழுங்கொடி
 நானாட் செய்யு மாறுசூழ் வளவயற்
 சீத வார்பொழிற் பாதிரிப் புலியூர்
 யாமினிப் புகலுவ தெவனோ மாமுனி
- உ0 கரத்திற் கண்ணுடை யவனும் வரத்திற்
 ஞானி னாட்டத் தவனும் வாள்வரிப்
 புலிக்காற் பெரும்பெயர் முனியு மொலித்திரைப்
 பாவின் பரவைபெற் றவனு *ஞால
 மதஞ்சலி கூப்பும் பதஞ்சலி யண்ணலு
- உரு மென்றிவர் முதலா மிருந்தவத் தலைவர்
 பொன்றிகழ் புரிசடைப் புனிதனை வணங்கி
 யன்ன தமையா ததனிடையுற்றன
 ரின்னு மதன்றிற மியம்பிற் பொன்மலை
 வல்லி மாதவம் புரிந்தன ணல்லிசை
- ஈ0 நாவினுக் கரசனு ஞானசம் பந்தனும்
 பாவின்ன் மாலையாற் பரமனைப் புகழ்ந்தனர்
 பணிமதி வெண்குடைப் பருதிசூல முதல்வனா
 மனுநெறி பேணு மாதி ராசன்
 முயல்வடி வாகிய முனிவனை யெறிந்து
- ஈரு மயலுறு தீவினை மாற்றுதற் பொருட்டால்
 வடதுசை மருங்கிற் போகிப் படிபுக

ஞாலமது அஞ்சலிகூப்பும்.

ழந்தரு வேதிகை குறுகி யதன்வயிற்
 செந்தீ மூன்றுஞ் செவ்விதின் வளர்ப்போர்
 வீறுசால் சிறப்பின் விழுக்குடிப் பிறந்தோ
 ௪௦ * ராற்று பதின்ம ரந்த னுள்
 நீற்றொடு சிறந்த நெற்றியர் நாற்றிசை
 தருமறை தெரிந்த நாவினர் பரிவொடு
 சிவன்வீற் றிருந்த சிந்தையர் தவநெறி
 யருளொடு தயங்கிய தன்மையர் தம்மொடு
 ௪௫ தன்னெதிர் போகாத் தண்டமிழ் வைப்பிற்
 கன்னி காவனங் குறுகி யன்னவ
 † ரிருமு வறுப திசைந்த வாண்டிலங்
 கொருவ ரொருதின முரிமை பூண்டி
 திருக்கடை ஞாழலிற் ‡ சிவக்கொழுந் ததனை
 ௫௦ யருச்சனை செய்ய வமர்ந்தினி திருந்தன
 னினையன பலவு மிடர்கெட விரித்து
 விண்ணவர் புகழி னல்லது
 மண்ணவர்க் கிப்பதி வழுத்தலோ வரிதே. (௫௧)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிபாலு மயனாலு மமர ராலு

மருண்முனிவர் பலராலு மளவு கூறத்

தெரியாத திருவுருவ முடைய சோதிச்

‡ சிவக்கொழுந்தை நினைந்துருகிச் சிறந்த காதற்

றரியாத வகைபெருகப் பரமா னந்தத்

தனிக்கடல்வாய் விழுந்தெழுந்து கடங்கண் மாரி

“ஆறுபதின்மா - முத்துபதின்மா ; டழநவதாண்ட
 ரொருமுந்துற் தறுபதின்மர்” என்பர் பின்னும் ; ௬௦.

† ‘இருமுவொருபது’ எனவும் பாடம்

‡ சிவக்கொழுந்தென்பது, இத்தலத்து ஸ்வாமியின் திருமாம்.

சொரியாத புனல்பெருகுந் தொண்ட ரோடுந்
தோற்றுவார் பவக்கடலை மாற்று வாரே. (௫௭)

கலிலிருத்தம்.

மாற்றுவார் மறலியை மலர வன்சிரத்
தூற்றுவார் கரியவ னுதிரந் தீயினைப்
போற்றுவார் பாதிரிப் புலிசை யார்தொழத்
தோற்றுவார் சுரிசுழற் *ரோகை பாகரே. (௫௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாக வான்மதிபுனைசடை முடியினர் பாதிரிப்புலியூரின்
† மேக வாகன ரடிபணி யலரென வெங்கரி திரிகாணி
னாக வாயுமிழ் நவமணி யொளிதர நள்ளிரு டனினீவந்
தேக வாணுத லுய்கில னையனே யிரவர லொழிவாயே,
(பாங்கி தலைமகளை ஓரவு வால் விலக்கல். ௫௯)

ஷே வேறு.

ஒழியாத பழந்தொண்ட ரொருமுந்தூற் றறுபதின்ம
ருளமெப் போதுங்
கழியாத சேவடியான் கன்னிவனத் தொருசிறுமான்
கவர்ந்த துள்ள
மொழியாத லம்மானின் முறுவலிள நிலவாதன்
முகத்து லாவும்
விழியாதல் கொண்டன்றி வேறொன்றா லிந்தமயன்
மீட்கொ ணாதே.

(தலைவன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல். ௬௦)

தொகையாகியென்பது, இதத்தலத்து அமங்கையின் திருநாமம்.
“மேகலூர்தியர்” (திருப்புகலூர்த்தேவாரம், திருநா.); காஞ்சிப்
பாணம், புண்ணிய கோடிசப்படலம் ௩-ஆம் பாடலைப் பார்க்க.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

கிழவி சவடுகண்டி ரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்.

மீளிதிருந்தடி யிங்குவையுங்குவை

வெவ்வினை யேனுடைய

மெல்லியன்மெல்லடி வேலைகொளுந்த

விழித்துயி ருண்டுவருங்

காளிமுனின் நடம்புரிகண்ணுதல்

கன்னி வனப்பெருமாள்

கவுரிமனோகர ரைப்பிரியாத

கருத்துடையார் வினைபோ

லாளிமறிந்து விழுந்துகிடந்தது

மற்புத மேயிதுவு

மண்ணலிடந்திகழ் வண்ணநெடுஞ்சிலை

கால்வளை வித்ததனின்

வாளிதூரந்திட வந்துவினைந்தது

மற்றது 'வங்கதீர்வேன்

மன்னனுமங்கையு மின்னுயிரொன்றொடு

சென்ற வழிச்சுவடே.

(சூக)

மே ம க வி டு தூ து.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

வழிப்பட்ட கருமுகில்காண் முற்பட்டென் வரவுரையின்

மலர்ந்த *புன்னை

கழிப்பட்ட புலவகற்றுங் கடைஞாழன் மருங்கிரண்டு

கயல்போ னீண்ட

“புன்னைநின்று கமழ்பாதிரிப்புலி யூருளான்” என்பது தேவாரம்.

விழிப்பட்ட புனலுந்தன் மெய்ப்பட்ட பசிலையும்பொய்ப்
பட்ட *வாழிச்

சுழிப்பட்ட விரற்றனிருந் துயர்ப்பட்ட மனமுமுடைத்
தோகை யாட்கே. (௬௨)

சை வேறு.

தோகையே யனைய மாதர் துயர்ப்படச் சுடுவெங் கானிற்
போகையே பொருளென் தெண்ணிப் பொருள் வயிற் போந்த நெஞ்சே
பாகையேர் சொல்லி பங்கன் பாதிரிப் புலியூர் பாடாச்
† சேகையேர் மனத்தர் போல மீளவுஞ் சிந்திப் பாயே.

(நிலைவன் நெஞ்சோடுகிளத்தல். ௬௩)

பானலம் பொருந்துங் கண்ணார் பயிலினந் துறந்து விட்டுப்
பூநலங் கமழுங் கானற் பாதிரிப் புலியூர் வாழு
மேனவெண் மருப்ப ணிந்த வெம்மாணை யிறைஞ்ச வார்மே
லானவர் பவக்க டற்றாழ் சுழியினி லழுந்தார் மன்னோ. (௬௪)

கலிவிருத்தம்.

மன்ற மேயிட மாநட மாடிய

குன்ற மேகடை ஞாழலெங் கொற்றவா

சென்ற மேவல ஞர்நகைத் தீச்சுட

நின்ற மேருவின் கோடு நிமிர்ந்ததே. (௬௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கோடெலாமறு கான்முரன்றெழு கொய்ம்மலர்க்குளிர். சோலையின்
பாடெலாமணி வாவிபோதணி பாதிரிப்புலி யூருளார்
நாடெலாமடி யோதுவார்பெற நல்கியாதுகொ னுரிமார்
வீடெலாமுறை யேதுழந்தொரு வெண்டலைப்பலி கொண்டதே. (௬)

* ஆழிச்சுழி - கூடற்சுழி. † சேகு - வைரம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கொண்ட லடிப்ப வுடைந்த கடற்றிரை கோலுமணக்கரையிற்
கண்ட லடிப்பல சங்கின மொய்த்தெழு கன்னி வனப்பெருமா
ளண்டர் துதித்தெழு நஞ்சு களத்திடை யன்று தரித்தவரித்
தண்டர ளத்தொளியென்றகைக்குயில்சங்கைதவிர்த்திலரே.
(பாங்கீபுலம்பல். ௬௭)

ஷெ வேறு.

இல்லாத விடையுடைய விணைக்கொம்பை யணைப்பான்போ
லிருங்கூற் றன்ன
பொல்லாத விழிக்கொம்பைப் புயத்தணைக்கப் புரிகின்றான்
பொருவிற் காளை
கல்லாதார் மனத்தணுகாக் கடைஞாழற் சிவக்கொழுந்தைக்
கருத்துள் வைத்துச்
செல்லார்போற்பழிபெறுமோ சேர்வார்போற்புகழ்பெறுமோ
தெரிகி லோமே.
(பாங்கீ தலைவன் எண்ணம் தெளிதல். ௬௮)

ஷெ வேறு.

தெருவிற் பெருமா விழவோவாத் திருவார்தருபா திரிப்புலியூ
ருருவிற் நிகழு முமைபாக ரொருவர் திருமா மலைச்சாரற்
கருவிற் குறவர் குலக்கொடியே காதலவர்தேர் வரக்காணைந்
திருவிழ்புனைதாங் கணமிநித்பாா செய்வது யாதென் றறிவேனே.
(பாங்கீகூற்று.)

நா ரை வி டி தா து.

கலிலைத்துறை.

ஏன மருப்பு மாயையு மார்பத் திசைவித்துக்
கான வெருக்கின் கண்ணி முடித்தார் கடைஞாழ்

ஞான மணக்குந் தண்டிசை வாயென் னலனுண்டு
போன வரைக்கொண் டிவ்வழி வாராய் போதாவே. (௭௦)

வஞ்சிவிருத்தம்.

போத கத்துரி போர்வையார்
மீத கத்திகழ் மேனியார்
பாதி ரிப்புலி யூரையே
யோதி நிற்பது ஞாலமே. (௭௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஞால மனைத்து முகத்து நயன மெனப்பெயர் பெற்ற
வாலம் விழித்திடு மென்றே யமரரு முய்ந்திட லாகார்
காலன் விழப்பதம் வைத்த கண்ணுதல் கன்னிவ னத்துக்
கோல மலர்க்கொடி மார்பிற் கொங்கை முகிழ்த்திட வந்தே.
(நலைவன் நலைவ் முதறிவுடைமைமொழிதல். ௭௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தியே னின்பதமென் சிரத்தால் வாக்கால்
வழுத்திலே னின்புகழ்தான் வாம்பு கோலிச்
சிந்தியே னென்மனத்தா லென்ற லுன்றர்
றிருவருளுக் கடியேனிற் சிறந்தா ருண்டோ
நந்தியே முதலாய தேவர்க் கெல்லா
நாயகனே கடைஞாழ னம்பா நின்பான்
முந்தியே துயர்கெடுக்க வெண்ணும் பேரின்.
முதலடுக்கில யானன்றோ முனனிற் பேனே. (௭௩)

குறம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னிய தொன்முள தென்று மூதறி பெண்டிர் தொகுப்பத்
துன்னிய நெல்லை வகுத்துத் தும்பை கமழ்ந்துள தென்னே

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

சென்னியில் வைத்தன ளங்கை திருந்திழை மையன்மருந்து
கன்னி வனத்துள தென்றாள் கட்டுவி கட்ட தெடுத்தே.

ஷை வேறு.

எடுத்ததா ளண்ட கூட மிடித்ததிங் கிட்ட பொற்றா
டடுத்ததா ரணியைக் கொண்டு தாழ்த்தது சூழ்த்த திக்குப்
படுத்ததோ ளெட்டும் வீசிப் பாதிரிப் புலியூர் நாத
ரடுத்ததாண் டவக்கூத்தாடக் காளிகூத்தடங்கி னுளே. (எரு)

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

நான்மறை விளங்கின வானினம் வளர்ந்தன
வேந்த னோங்கினன் வான்முயல் பொழிந்தன
மறக்கிளை மாண்டன வறப்பயிர் விளைந்தன
கடவுள் பாதிரிப் புலியூர்ச் சீனதொறு
மடலவிழ் தாமரை மலர்தலிற் சிறந்தே. (எசு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சிறந்த வன்றிலுஞ் சேவுடை மணியுந்
தென்று லுந்திகழ் மன்றலம் பொதியிற்
பிறந்த சாந்தமு மாயர்தம் வேயும்
பிறையும் வந்தன கறையுடைக் கண்ட
நிறந்த வானவ ரென்பினை யணியு
மேக நாயக ரெழிற்கடை ஞாழற்
புறந்த ழைந்திடு புரிசூழன் மடந்தை
பொங்கு வெம்முலை பொதிந்தன பொன்னே.
(கவினழிபுரைத்தல். எஎ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னலம் பெருகிடும் பரிபுரக் கழறொழார்
போகுவெங் கானில் வந்தீ

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

ரின்னலம் பெருகவின் நிரவுநீ ரிவளுட
னெம்மனைத் தங்கி நானைக்
கன்னலுங் கதலியுங் கமுகமும் பலவுமார்
காவுகூழ் வாவி யூடே
செந்நலங் கமலமூந் திகழ்திருப் பாதிரிப்
புலிசையிற் செல்ல லாமே.

(விந்நதுவிலக்கல். எஅ)

வண்டுவிடு தாது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செல்லவற் றேதருப் பாதிரிக் கீழ்ச்சென்று சேரநின்று
சொல்லவற் றேயென் றுயரா வதுதனைத் தொங்கற்கொன்றை
புல்லவற் றேபுர மூன்றெரித் தாரருள் பூண்டுகொண்டு
மெல்லவற் றேயவற் கென்குறை சொல்லி விரித்தவண்டே.

ஊர்.

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

விரித்தார் மறைப்பொருள் வினைத்தார் திருக்கழன்
மிகைத்தார் புரத்தினைநகைத்
தெரித்தார் மடக்கொடி யிடத்தார் மழுப்படை
வலத்தா ரரக்கனைவிழ
நெரித்தார் திருப்பொது வினிற்பா ரிணைப்பத
ரிணைப்பார் கடைப்பிறவியைத்
திரிப்பார் சிரப்பரி கலத்தா ரிருப்பது
திருப்பா திரிப்புலிசையே.

(அ௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலிக்கான் முனிமைந்தன் டாற்கடல் பெற்றனன் பொய்த்துவரு
கலிக்கால் புகாத கடற்கடை ஞாமலெங் கண்ணுதலே

யெலிக்கா வுலகங்கள் யாவையு மீந்தனை யின் றுநன்று
பலிக்கா நடத்தியென் றேதுயர் கூருமிப் பாரிடமே. (அக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பாதிமோர் பெண்ண தாகும் பாதிரிப் புலியு ரையர்
பூதியு மென்புந் தோலும் புயங்களில் வயங்கச் சாத்தி
யாதிரீ ளரியின் பாற்றோன் றையமேற் றருளி யாளக்
காதிய வுதிர மேற்குங் கபாலமுங் கைய தாமே. (அஉ)

ஷை வேறு.

கைத்த கடுக்களம் வைத்தெரி கைத்தலம்

வைத்தரை யிற்கனலும்

பைத்த படத்தை யுடுத்து நடித்தவர்

பாதிரி நீழலின்வாய்

மொய்த்த குழற்கொரு கொத்தலர் வைத்திட-

வண்டுகண் மொய்த்திடினும்

பொய்த்த விடைக்கொரு பற்றிலை நெற்றியொர்

பொட்டினை யிட்டிடலே.

(தலைவன் கூற்று. அந்ந.)

சித் து.

எண் சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இட்டமே துனக்கினியெழுந் துவாவிர்தத்திலே

யிரதமிட்டிருப்புநாகமிந்த்ரசாலமிட்டபின்

பிட்டநாபிசூதகத்திலவேதகத்திலெம்முடைப்

பிரமயோகியாயிருந்தபிஞ்ஞகன்கடைக்குணஞ்

சிட்டவர்க்கமுற்பவித்திடப்பெருந்தவங்களைச்

செய்துகன்னிகாவனத்திருந்தசித்தர்நாளுமே

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

புட்டமிப்பொரிக்கறிக்குவித்துமெத்துபோசனம்

புத்திபண்ணி வககினுமுமுத்திதந்துபோதுமே. (அச)

க லி வி ரு த் த ம்.

தவளப்பொடி யணிமேனியர் தருணக்கொடி வெருவக்
கவளக்கரி யுரிசெய்தவர் கடைஞாழன் மருங்கே
குவளைக்கவள் விழியொப்பன கொங்கைக்கிடை யிடையுந்
துவளப்படி மதரத்தொடு மொப்பாவன துப்பே.

(இவ்விடத்தீவியந்நென்றல். அரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துப்பார் சடையர் திருக்கடை ஞாழலிற் சூனையர்வாய்த்
தப்பாத வெச்சிலைத் தாராது மைந்த சடைக்கங்கையா
மப்பாற் கழுவி யறுவையி னாற்றுடைத் தாழமுங்கி
யிப்பான் முலையருந் தித்தரு வாய்நின் னெழின்முத்தமே.

(புலனைப்பழித்தல். அசு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மேலேழுப் புரமும் வெந்தழல் கொளுந்த மேருவில் வாங்கிய வீரா
வாலையப் பழனப் பாதுரிப் புலியூரம்பிகை பாவுமா ரமுதே
சோலையிற் கமழுஞ் சடைபக்ஞ் சாடிச் சூதமென் போதுனை மோதி
மாலையிற் கழுநீர் மல்லிகை யனைந்து வந்தது மந்தமா ருதமே.

(பாங்கிசூற்று. அஎ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதளை வீழ்கனிமேன் மல்லிகை முகையவிழா
மாதவி நிழலிடையே வண்டளவங்குனியாச்
சீதள மளவுமிளந் தென்ற லனைந்தபொழிந்
றிங்க டவழந்ததிருப் பாதுரி நீழலுளாய்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

சூதள வெனுமுலையாள் கைவளை யோடரையிற்
 றாச நெகிழ்ந்துவிழத் தூமணி யேய்மடவாள்
 காதள வோடுநெடுங் கண்க டதும்பியநீர்
 கடைபடு மிவருயிரைக் காவல்செய் தருள்வாயே.
 (பாங்கிபுலம்பல். அஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அறுகா னிறையும் பொழில்குழ் திருப்பா திரிப்புலியூ
 ரறுகா னிறையு முடியா ரடிவணங் கார்களென்ன
 வறுகா லலைப்புண்ணு நாகத் தடவி வருதலஞ்சி
 யறுகால் வணங்குவ னின்னடிப் போதினி லாண்டகையே.
 (இடிவாலில்லக்கல். அக)

நேரிசை வேண்பா.

ஆண்டாளை யன்றயன்மா நேட வளப்பரிதா
 நீண் டாளை நீல மிட ற்ருளை - மாண்டார்க்
 ளென்பணிய மேனி யிறையைக் கடைஞாழன்
 முன்பணிய நெஞ்சே முயல். (கூடு)

வஞ்சிவிருத்தம்.

முயலார்வரு வார்துயர் மோதியிடுஞ்
 செயலார்கடை ஞாழல் செறிந்திலர் போற்
 புயலார்குழன் மீதனி பொங்கரிவை
 கயலார்விழி தந்தது காதரமே.
 (நலைவன் உற்றதுரைத்தல். கூக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காத ரங்கத்தர் கைவளை கழன்றிடக் கயல்விழி யிணைகூர
 மாதரங்கத்துக்கடுக்கையஞ்சாந்தமுமத்தமுமிவைவைத்தார்

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

௩௭

மீத ரங்கிடு முப்புரம் பொடிபட மேருவெஞ் சிலைவாங்கித்
தீத ரங்கிடத் திகழ்திருப் பாதிரிப் புலிசையிற் சேர்வாரே.

நேரிசைவேண்பா.

சேதாம்பல் பூக்குந் திருப்பா திரிப்புலியூர்
வேதாந்த நாதர் வியன்கயிலை - மாதர்
மொழியா மமுத முகமா முளரி
விழியாங் கொலைபயிலும் வேல்.

(செவ்வீசெப்பல், காட)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதனைப் படுவீர் பாதிரிப் புலியூர்
வேதனை விமலனை விரும்பாப்
பாதகத் தேனுக் கருளுமா ரமுதைப்
பரமனைப் பிரமனைச் சிரங்கொள்
பூதனைப் பூதப் படையனை விடைமேற்
புனிதனைக் கனிதனைப் பொதுவி
னாதனை *நாதப் பறையனைப் பிறையார்
நம்பனைச் செம்பொனைத் தொழுமே. (சுச)

கட்டளைக்கலத்துறை.

தொழக்கற் றிலைதொல்லைப் பாதிரிக் கீழ்ச்சென்று சூழவந்து
விழக்கற் றிலைவிடை யோனென் கிலைமெய் யுருகியன்பா
வழக்கற் றிலையடி யாரொடுஞ் சேர்ந்திலை யாசைபொங்கி
யெழக்கற் றிலைகெஞ்ச மேகெடு வாய்புகல் யாருனக்கே.

*நாதப்பறையினரன்னையெனும்' என்பது, திருவாசகம்.

தருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

யாமேயினி யிப்படி யேருடையா

ரெழிலார்தரு பாதிரி நீழலின்வாய்த்
தாரேர்தரு கொன்றை யணிந்ததிருச்

சடையார்கடை ஞாழலி னீடளிசேர்
நீரேர்கம முங்கழு நீருடனே

நிறைபன்மலர் வாவியும் விண்டலரும்
பாரேகம மும்பொழில் சந்தனநீ

பங்கேருகம் வாழ்தரு பைந்தொடியே.

(தலைவன் தலைவியைப்புகழ்தல். ௧௬௪)

இரங்கல்.

அறுசீர் இரட்டையாசிரிய விருத்தம்.

பைந்துணருங்கிள ருந்தளிருஞ்சில கோதியகோகிலமே

பண்புபடிம்படி வந்தலவன்பெடை யோடுறைபூவணையே
சந்தனமுன் றிகழ் சண்பகமுந்திய மாதவிசூழ்பொழிலே

சங்குதிரண்டு தருந்தரளங்குலை நீவியவார்மணலே
கந்தமரும்பு சுரும்புமுரன்றெழு காதல்விடாமடுவே

கண்டரிடம்பயின் மங்கைதவம்புரி கன்னிவளம்பதியே
யந்திபிடம்பொழு தஞ்சியமென்பெடை கூடியநீன்குருகே
யன்பர்நடந்துடி லெங்கள்பெருந்துய ராயினகூறிடுமே.

எழுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்.

கூறு ான்மறையர் கோல மானிடவர் கூரு நீண்மழுவர் வீரமா
லேறு சேர்கொடிய சேக மாமொருவர் ிறி லாதகடை ஞாழலார்
பாறு சேர்தலையர் பாணி சேரலலர் பாதி சேர்பிறையர் மீதுசே
ராறு சூழ்சடைய ரானே யீருரிய ராக மேயணிவர் நாகமே. (௧௮)

திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்.

அறுசீர் இரட்டையாசிரியச்சந்த விருத்தம்.

நாகம்வருக்கைவிரைகமழ் நாமுகிக்கைமுகையவிழ்
ஞாலம்விதித்துவளர்கடை ஞாமுலிடத்துமதியொரு
பாகமுடித்தசடையினர் பாதியிடத்துமலைதரு
பாவைதவத்துமுயல்வதொர் பாதியொக்குநிழலிடை
மேகநிரைத்தகுழலினை வீயின்முடித்தும்விழியெனும்
வேலினை விட்டுமினைஞரை வீழவருத்துமுலையிடை
யேகவடத்தினிடையிடை யாருமினைப்பமதனை
யேவியுமொத்தருலகினை யீடுபடுத்தமுயல்வரே.
(காதலன் தலைவி முற்றிவுடைமை மொழிதல். ௯௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்தினை முகந்துபவ ளக்கொடியை வாரி
மோதியிரு டண்டலை முறித்துமத குந்தித்
தத்திவரு சந்தன மெறிந்தகி லுருட்டித்
தாமரையு நீலமு மணிந்ததூட மெல்லா
மெத்திவரு கின்றகெடி லத்துவாட பாலே
மெல்லிய றவஞ்செய்கடை ஞாமுலை விரும்பிப்
புத்தியுட னன்புசெய்து போதுசொரி வாரைப்
புணர்ந்துபிரி யாள்விரைசெய் போதிலுறை பூவே.

மு ற் றி ற் று.

இதன் பின், “மனமத ஞுப ஆனிமீன் கூவ. -” இது. ஆனாகூர்ப்
பொய்கைப்பாக்கம் முத்தியவாத்தியார் துமாரன் முத்துக்குமார
ஸாமி எழுதிநிறைவேறியது” என ஓர் ஏட்டுப்பிரதியில் இறுதி
யில் எழுதப்பெற்றிருந்தது.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அடல் விடை 7	செல்ல 33	புயங்களில் 9
அரியாலும் 26	சென்று 6	புலவர்க் 18
அறுகால் 36	சேதாம் 37	புலிக்கான் 33
அன்னை 2	சொல்லொன்று 21	பூமாலை 3
ஆண்டாளை 36	ஞாலம் 31	பைந்துண 38
ஆமாகில் 14	ஞாழலிற் 19	பொருள் புரி 8
ஆனுடைய 13	தக்கன் 19	பொன்னலம் 32
இட்டமேது 34	தலைவான 23	பொன்னினான் 1
இடிக்கும் 21	தவளப் 35	போதகத் 31
இரவலாளர் 15	தன்னை யான் 17	போயின 23
இரைதேர் 10	திராத 10	போனக 14
இல்லாத 30	துப்பார் 35	மன் தமே 29
இலங்கை 13	துள்ளித் 12	மாதனை 35
இன்ன திது 8	தெருவிற் 30	மாற்று 27
ஊசலாடு 14	தேவாசுரர் 6	மாறிலா 14
எடுத்ததான் 32	தேனார் 2	மானுள 8
என்னை 16	தொழக் 37	மீதுபடும் 12
ஏகாய 15	தோகை 29	மீளிதிருக் 28
ஏனமருப்பு 30	நாகம் 39	முடியுடை 7
ஒழியாத 27	நான்மறை 32	முத்தினை 39
காதலங்க 36	நித்திலம் 20	முயலார் 36
காதலார் 11	நிறைபல 24	முயலினுறு 17
கால்கொண்டு 5	நின் தகுல 22	முன்னியது 31
காலமும் 11	நினைபவர் 21	மேலைமூப் 35
குதியா 11	படைவாண் 11	மையன் 9
குறைவிளம் 16	பண்டரங்க 18	யாரே 38
கூறுநான் 38	பணைமதக் 16	வந்தியே 31
கைத்தகடு 34	பாகவான் 27	வரிக்கறை 20
கைத்தாமரை 24	பாடுவார் 10	வருந்தாத 23
கொண்டல் 30	பாதிமேயார் 34	வழிப்பட்ட 28
கோடெலாம் 29	பாயந்தநீர் 5	வாசக்குழல் 13
சாதிபேத 19	பாலந்தீவர 18	விரித்தார் 33
சிரந்த 32	பாவலர் 24	விழியினீளம் 17
செய்ய 17	பானலம் 29	வேத 5, 37.

